

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **M. T. J.**
bytem XXX
zastoupená V. T. jako obecným zmocněncem
bytem XXX

proti

žalovanému: **Úřad městské části Praha 6**
se sídlem Československé armády 23/601, Praha 6

o žalobě ze dne 29.9.2020 na ochranu před nezákonnými zásahy žalovaného

takto:

- I. V části, ve které se žalobkyně domáhala určení nezákonnosti zásahu žalovaného spočívajícího v ignorování čl. 11 odst. 1 a 2 mezinárodní smlouvy mezi Ruskou federací a Českou republikou publikované ve Sbírce zákonů pod č. 95/1983 Sb., a veřejných listin vydaných Ruskou federací, které dokládají přesné místo narození žalobkyně v X, se žaloba odmítá.
- II. V části, ve které se žalobkyně domáhala určení nezákonnosti zásahu spočívajícího ve vyhrožování žalovaného v usnesení ze dne 30.7.2020 č.j. MCP6 248632/2020, že provede zrušení zápisu narození žalobkyně v knize narození vedené žalovaným, se žaloba odmítá.
- III. Ve zbývajícím rozsahu se žaloba zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 29.9.2020 podanou u Městského soudu v Praze domáhala ochrany před nezákonným zásahem, který v žalobě původně vymezila tak, že žalovaný neinformoval účastníky řízení o nově obdrženém důkazu o místě narození žalobkyně, čímž skryl své utajené správní řízení, které trvalo až do nabytí právní moci usnesení 3.8.2020. Žalobkyně v žalobě navrhla, aby soud rozsudkem určil, že „*postup žalovaného po obdržení nového důkazu do již ukončeného správního řízení byl nezákonný*“.
2. Na základě výzvy soudu k odstranění vady žaloby spočívající v neurčitosti návrhu výroku rozsudku (usnesení ze dne 21.12.2020 č.j. 15 A 104/2020 – 21) žalobkyně konkretizovala návrh výroku rozsudku těmito devíti žalobními petity:
3. V prvním petitu navrhla, aby soud určil, že utajení správního řízení před účastníky řízení vedeného žalovaným od 6.11.2019 do nabytí právní moci usnesení (ze dne 30.7.2020) č.j. MPC6 248632/2020 dne 3.8.2020 bylo nezákonným zásahem do individuálních práv žalobkyně.
4. Ve druhém petitu navrhla, aby soud určil, že utajením vedeného správního řízení žalovaný neumožnil žalobkyni vyjadřovat se k prováděným důkazům a předkládat důkazy, čímž se dopustil nezákonného zásahu do individuálních práv žalobkyně.
5. Ve třetím petitu navrhla, aby soud určil, že nepravdivé zapsání telefonického hovoru uloženého ve spisu pod č. 139 představovalo nezákonný zásah do individuálních práv žalobkyně.
6. Ve čtvrtém petitu navrhla, aby soud určil, že skutečnost, že žalovaný neobnovil pravomocně skončené správní řízení podle § 100 správního řádu poté, co obdržel nový důkaz a namísto toho se rozhodl navázat na pravomocně skončené správní řízení a doplňovat uzavřený spis o nové důkazy a listiny, představovala nezákonný zásah do práva žalobkyně na spravedlivý proces.
7. V pátém petitu navrhla, aby soud určil, že ignorování čl. 11 odst. 1 a 2 mezinárodní smlouvy mezi Ruskou federací a Českou republikou publikované ve Sbírce zákonů pod č. 95/1983 Sb., a veřejných listin vydaných Ruskou federací, které dokládají přesné místo narození žalobkyně v X, představovalo nezákonný zásah žalovaného do individuálních práv žalobkyně.
8. V šestém petitu navrhla, aby soud určil, že ignorování provedeného a nezrušeného zápisu narození žalobkyně v knize narození vedené žalovaným v průběhu utajeného řízení bylo nezákonným zásahem do osobních práv žalobkyně.
9. V sedmém petitu navrhla, aby soud určil, že rozhodnutí žalovaného o místní nepřislušnosti ve věci pravomocně rozhodnuté, nezrušené a neobnovené bylo nezákonným zásahem do osobních práv žalobkyně.
10. V osmém petitu navrhla, aby soud určil, že vydání usnesení o místní nepřislušnosti žalovaným v situaci, kdy nedisponoval podáním ve smyslu § 37 správního řádu, představovalo nezákonný zásah do osobních práv žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

11. V devátém petitu navrhla, aby soud určil, že vyhrožování žalovaného v usnesení ze dne 30.7.2020 č.j. MCP6 248632/2020, že provede zrušení zápisu narození žalobkyně v jím vedené knize narození, představovalo nezákonný zásah do osobních práv žalobkyně.
12. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobkyně, občanka Ruské federace, podala dne 31.5.2011 u žalovaného žádost o dodatečný zápis svého narození do matriční knihy (knihy narození). Tato žádost byla rozhodnutím ze dne 30.4.2015 č.j. MCP6 038734/2015 zamítnuta, neboť žalovaný dospěl k závěru, že se v průběhu správního řízení nepodařilo prokázat, že se žalobkyně skutečně narodila v X, jak v žádosti tvrdila. Žalobkyně sice předložila ruský rodný list, v němž bylo uvedeno místo narození „ČSSR Praha“, nicméně její rodiče, občané Ruské federace (dříve občané Svazu sovětských socialistických republik) patřili kvůli svému přidělení lékařskou péčí do K. nad Č. l. Žalobkyně nepředložila (a správnímu orgánu se nepodařilo dohledat) žádný přímý důkaz o tom, že se žalobkyně v X skutečně narodila. Odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.4.2015 č.j. MCP6 038734/2015 Magistrát hlavního města Prahy coby odvolací správní orgán rozhodnutím ze dne 14. 10. 2015, č. j. S-MHMP 1139261/2015 zamítl. Obě tato rozhodnutí byla následně zrušena rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7.6.2018 č.j. 8 A 241/2015-112. Městský soud v Praze ve zrušovacím rozsudku konstatoval, že *„(s)kutečností je, že v řízení nebyl opatřen žádný přímý důkaz o tom, že první žalobkyně se narodila na adrese X, K. ulice č. X. Nebyl předložen žádný úřední doklad o této události, jako například rodný list, záznam v porodní knize, spolehlivé svědectví přímého svědka apod. Za tohoto stavu věci bylo proto nutno vycházet z důkazů nepřímých a zkoumat, zda ve svém souhrnu poskytují dostatečnou oporu pro tvrzení žalobkyně, anebo nikoliv.“* Po posouzení všech skutkových okolností zjištěných v průběhu správního řízení a opatřených nepřímých důkazů soud dospěl k závěru, že *„1. nebylo prokázáno, že by se žalobkyně narodila v jakémkoliv českém zdravotnickém zařízení, 2. nebylo prokázáno, že by se narodila v porodnici sovětských vojsk v K. n. Č. l., a 3. existují nepřímé doklady o tom, že k jejímu narození došlo ve zdravotnickém zařízení, jež bylo součástí objektu velvyslanectví bývalého Svazu sovětských socialistických republik v X, v ulici K. č. X.“* Závěrem soud konstatoval, že tato zjištění by mohla být vyvrácena např. tím, *„že by bylo spolehlivě prokázáno jiné konkrétní místo jejího narození. (...) Důkaz opaku je tedy možný, ale v projednávané věci nebyl opatřen a proveden.“*
13. V rámci dalšího řízení žalovaný prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti požádal Archivně-informační oddělení Vedení matriky města Moskvy o úplnou kopii matričního zápisu o narození žalobkyně č. X ze dne X z knihy narození, kterou vedl tehdejší konzulát Velvyslanectví SSSR v X a která je v současné době uložena v archivu v Moskvě. Současně však v návaznosti na urgence žalobkyně ohledně zápisu jejího narození do matriční knihy a rovněž ve snaze respektovat závěry uvedené v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7.6.2018 č.j. 8 A 241/2015 - 112 vystavil dne X žalobkyni rodný list a provedl dodatečný zápis žalobkyně do knihy narození, svazku X, roč. X, strana/list X, poř. č. X. Žalovaný tak učinil, aniž by získal odpověď na vznesený dotaz od matriky města Moskvy.
14. Dne 30.7.2020 vydal žalovaný usnesení č.j. MCP6 248632/2020 o postoupení žádosti žalobkyně o provedení dodatečného zápisu narození Městskému úřadu K. n. Č. l. Usnesení nabylo právní moci poznamenáním do spisu dne 3.8.2020. V odůvodnění tohoto usnesení žalovaný konstatoval, že dne 6.11.2019 obdržel ověřenou kopii matričního zápisu narození žalobkyně z knihy narození uložené v archivu v Moskvě. Z této listiny dle žalovaného vyplývá, že *„dokumentem potvrzujícím skutečnost narození dítěte je potvrzení o narození vydané vojenskou jednotkou pořadové číslo X“*. Žalovaný vzal v potaz přílohu č. 1 nařízení

Ministerstva zdravotnictví SSSR ze dne 19.11.1984 č. 1300, o dalším zdokonalování zdravotnické dokumentace osvědčující případy narození a úmrtí, dle níž se registrace narození prováděla na základě osvědčení vydaného zdravotnickým zařízením, ve kterém proběhl porod. Žalovaný proto úplný opis matričního zápisu z moskevské matriční knihy považoval za stěžejní důkaz o tom, že se žalobkyně nenarodila na velvyslanectví SSSR v X, nýbrž u konkrétní vojenské jednotky. Na žádost žalovaného o určení, kde se v roce XXX (v roce narození žalobkyně) nacházela vojenská jednotka č. X, sdělil žalovanému Vojenský historický ústav Ministerstva obrany, že „*číslo X patřilo nemocnici Střední skupiny sovětských vojsk v K. n. Č. 1.*“ Žalovaný v důsledku toho považoval za přímo a nepochybně prokázané, že k narození žalobkyně došlo v K. n. Č. 1., a zároveň tak bylo spolehlivě vyvráceno, že se žalobkyně narodila na velvyslanectví tehdejší SSSR v X. Na základě právě uvedených skutečností dospěl žalovaný k závěru, že dodatečný zápis žalobkyně do knihy narození X byl chybný, neboť je v něm nesprávně uvedeno místo jejího narození. Žalovaný rovněž shledal, že nebyl k provedení dodatečného zápisu do matriční knihy narození, pokud jde o žalobkyni, místně příslušný. Z tohoto důvodu v usnesení ze dne 30.7.2020 o postoupení žádosti pro místní nepříslušnost rovněž avizoval zrušení tohoto matričního zápisu, a dne 3.8.2020 to také učinil.

15. V žalobě žalobkyně označila postup žalovaného po obdržení kopie matričního zápisu jejího narození z matriční knihy uložené v archivu v Moskvě dne X za nezákonný zásah, jímž se cítí být poškozena na svých právech. Žalobkyně má za to, že žalovaný tím, že neinformoval účastníky řízení o údajně klíčovém důkazu, prováděl dokazování a zajišťování důkazů, aniž by o tom informoval účastníky řízení, v podstatě vedl „utajené správní řízení“, a to až do nabytí právní moci usnesení ze dne 30.7.2020 č.j. MCP6 248632/2020, tj. do dne 3.8.2020. Tyto procesní úkony navíc žalovaný činil v již pravomocně ukončeném správním řízení, které bylo skončeno vyhověním žádosti žalobkyně a vydáním rodného listu. Tímto postupem porušil žalovaný ústavní právo žalobkyně coby účastníka řízení být informována o probíhajícím správním řízení. Dle mínění žalobkyně měl žalovaný obnovit řízení podle § 100 správního řádu ihned poté, co se dozvěděl o novém důkazu.
16. Žalobkyně dále tvrdila, že se žalovaný rozhodl zfalšovat místo narození žalobkyně, a proto zfalšoval i správní spis. Toto tvrzení opřela o e-mail ze dne 21.5.2020, ve kterém se vedoucí odboru vnitřních věcí Úřadu městské části Praha 6 tázala své nadřízené, jak má postupovat po obdržení nového důkazu a vyjadřuje politování nad tím, že žalovaný „uposlechl Městský soud v Praze“ a provedl zápis narození žalobkyně do matriční knihy a vystavil jí rodný list. Žalobkyně dále poukázala na rozpor mezi obsahem záznamu telefonického hovoru, který se uskutečnil dle úředního záznamu ve spise dne 18.6.2020 s Mgr. J. M., vedoucí Oddělení matrik, státního občanství, voleb a územní orientace Odboru živnostenského a občanskoprávního Magistrátu hlavního města Prahy, s tvrzením Mgr. J. M. v e-mailu adresovaném obecnému zmocněnci žalobkyně ze dne 3.9.2020.
17. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě zrekapituloval skutkové okolnosti vážící se k žalobkyniným tvrzeným nezákonným zásahům. Upozornil na to, že skutečné místo narození žalobkyně nebylo v průběhu řízení o žádosti žalobkyně nade vší pochybnost zjištěno, protože v době narození žalobkyně panovala v tomto ohledu praxe, která byla v rozporu s tehdy účinným zákonem o matrikách a která se týkala mnoha dalších dětí narozených občanům SSSR v Československu. Namísto toho, aby byly matriční události zapisovány do českých matričních knih (v tomto případě šlo o

zápis matriční události narození do knihy narození), vydávalo Velvyslanectví SSSR v X dětem příslušníků sovětských vojsk rodné listy vždy s místem narození v X, a to bez ohledu na skutečné místo porodu. Žalovaný připustil, že v průběhu správního řízení o žádosti žalobkyně o dodatečný zápis svého narození do matriční knihy se nepodařilo vyvrátit tvrzení žalobkyně o tom, že se narodila na konzulárním oddělení v budově velvyslanectví SSSR v X, K. X, ale ani tuto skutečnost věrohodně prokázat. Žalobkyně na podporu svého tvrzení doložila mj. dopisy konzulárního oddělení Velvyslanectví Ruské federace, které toto tvrzení podporují. Žalovaný má za to, že to jsou právě tyto listiny, z jejichž ignorování žalobkyně žalovaného viní.

18. Pro nedostatek důkazů o místě narození žalobkyně proto žalovaný žádost žalobkyně o dodatečný zápis nejprve zamítl. Poté, co Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 7.6.2018 č.j. 8 A 241/2015-112 rozhodnutí o zamítnutí žádosti zrušil, žalovaný na doporučení ruského konzula požádal prostřednictvím ministerstva spravedlnosti ruské ministerstvo spravedlnosti o úplný opis matričního zápisu ze sovětské matriky uložené v moskevském archivu. O tom byla žalobkyně i její obecný zmocněnec vyrozuměni. Navzdory tomu, že stále panovala o místě narození žalobkyně pochybnost, se žalovaný rozhodl respektovat právní názor soudu a údaj o narození žalobkyně do matriční knihy zapsal. Současně jí vydal i rodný list.
19. Úplný opis matriční knihy, který byl žalovanému doručen dne 6.11.2019, jednoznačně prokazuje, že se žalobkyně nenarodila v X, protože potvrzení o jejím narození vydala vojenská jednotka č. X. Z vyjádření Vojenského historického ústavu Ministerstva obrany žalovaný zjistil, že pod tímto číslem figurovala nemocnice střední skupiny sovětských vojsk v K. n. Č. 1. Žalovaný nesouhlasil s tím, že by tento důkaz mohl být zfalšován, podle něj neexistuje věrohodnější důkaz o místě narození než úplný opis ruské matriční knihy, který byl získán prostřednictvím ministerstev spravedlnosti obou zemí (České republiky a Ruské federace). Žalovaný rovněž poukázal na to, že žalobkyně v rámci správního řízení o její žádosti o dodatečný zápis narození předložila pouze část tohoto opisu. Jí předložený opis končil řádkem č. 6, na němž bylo uvedeno místo narození „ČSSR Praha“, nicméně údaj o tom, že potvrzení o narození vydala vojenská jednotka č. X, byl až na řádce č. 10, což žalovaný zjistil teprve z úplného opisu.
20. Žalovaný vzhledem k výše uvedenému s odkazem na § 10 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o matrikách“) usnesením postoupil žádost žalobkyně a související spisový materiál Městskému úřadu K. n. Č. 1. Postupem podle § 7 vyhlášky č. 207/2001 Sb., kterou se provádí zákon o matrikách (dále jen „vyhláška č. 207/2001 Sb.“) zároveň zrušil matriční zápis o narození žalobkyně. Zrušení chybného zápisu v matrice tímto způsobem nepodléhá režimu správního řádu. Rodný list, který představuje výpis z knihy narození, žalovaný označil za doklad *sui generis* podle zákona o matrikách, jenž má deklaratorní povahu, nikoliv doklad konstitutivní povahy podle § 151 správního řádu. Podstatné proto bylo zrušení dodatečného zápisu v knize narození, což žalovaný učinil dne 3.8.2020 (v den nabytí právní moci usnesení o postoupení žádosti žalobkyně místně příslušnému Městskému úřadu K. n. Č. 1). Pro zrušení rodného listu jako takového nebyl důvod, protože o matriční události, již bylo samotné narození žalobkyně, kterou rodný list osvědčuje, nebylo a není pochyb. Žalobkyně měla po celou dobu vydaný rodný list, kterým mohla např. v zahraničí prokazovat své narození na území České republiky.

21. Odeslání spisu bylo provedeno usnesením ze dne 30.7.2020 č.j. MCP6 248632/2020. Tento procesní úkon nesměřoval proti žalobkyni a nebyl způsobilý zasáhnout do jejích práv, přičemž žalobkyně ani netvrdí, na jakých právech tím měla být zkrácena.
22. Žalovaný rovněž zpochybnil tvrzení žalobkyně, že úkony, které prováděl v souvislosti s dožádáním úplného opisu matriční knihy v Moskvě, byly utajeným řízením. Žalobkyně i její manžel (který je současně jejím obecným zmocněncem) o těchto úkonech věděli, mj. proto, že k narození společného dítěte požadovali český rodný list žalobkyně. Závěrem se žalovaný ohradil proti tvrzení o falšování úředního záznamu o telefonickém hovoru s Mgr. J. M. Obsah telefonického hovoru, v němž Mgr. M. doporučila učinit dotaz na Velvyslanectví Ruské federace, není nikterak v rozporu s obsahem e-mailu ze dne 9.3.2020, kterým Mgr. M. informovala zmocněnce žalobkyně o svých postupech.
23. Žalovaný uzavřel, že postup, který předcházel vydání procesního usnesení o postoupení, stejně tak jako samotné vydání usnesení o postoupení žádosti žalobkyně pro místní nepřislušnost, byl zcela v souladu s právními předpisy a nepředstavuje nezákonný zásah ve smyslu § 82 s.ř.s.
24. V replce ze dne 11.5.2021 žalobkyně uvedla, že žalovaný se ve vyjádření k žalobě věnoval žalobě samotné jen velmi okrajově, ve zbytku vyjádřil svůj postoj ohledně posouzení důkazů o místě narození žalobkyně a odůvodnění zrušení zápisu jejího narození v matriční knize. Místo narození a posouzení důkazů o místě narození žalobkyně však není předmětem tohoto soudního řízení. Žalobkyně proto reagovala na tvrzení žalovaného o prokazování místa jejího narození toliko tím, že je označila za fabulace a lži a odkázala na odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6.7.2018 č.j. 8 A 241/2015 - 112. Dále uvedla, že posouzení důkazů o místě narození bude probíhat v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o změnu místa narození. Povinnost vydat rozhodnutí o této žádosti uložil Krajský soud v Praze Městskému úřadu K. n. Č. I. rozsudkem ze dne 30.4.2021 č.j. 43 A 7/2021-31, a to na základě žaloby žalobkyně na ochranu proti nečinnosti jmenovaného městského úřadu v řízení o její žádosti o opravu zápisu (poznámka soudu: ze zmíněného rozsudku Krajského soudu v Praze vyplývá, že Městský úřad K. n. Č. I. provedl dne 11.8.2020 dodatečný zápis narození žalobkyně do jím vedené knihy narození. Žalobkyně se následně domáhala zrušení tohoto zápisu a zjevně předjímá, že tato její žádost bude zamítnuta).
25. Podstatou nyní žalované věci (tj. předmětem řízení) je podle žalobkyně zejména tajné vedení správního řízení a neumožnění účastníkům řízení se v tomto utajeném řízení vyjadřovat k prováděným a předkládaným důkazům. Žalobkyně zdůraznila, že po obdržení nového důkazu dne 6.11.2019 byl žalovaný povinen obnovit řízení podle § 100 správního řádu, namísto toho však prováděl utajené šetření. Žalobkyně soudu předložila soupis součástí spisu (tzv. spisový přehled), ze kterého dovozuje snahu o utajování vedení správního řízení ze strany žalovaného. Má za to, že žalovaný prováděl šetření a dokazování, přičemž listiny do správního spisu zakládal zpětně. Zároveň při obesílání jiných státních institucí tyto uváděl v omyl (lhal), protože předstíral, že vede správní řízení o žádosti občanky Ruské federace, ačkoliv toto řízení již bylo pravomocně ukončeno a žalobkyni byl vydán rodný list.
26. Žalobkyně dále v replce uvedla, že při osobní návštěvě dne 17.1.2019 uzavřela se žalovaným ústní smírní dohodu o tom, že žalovaný ji zapíše do knihy narození a žalobkyně nebude podávat stížnost a žádat náhradu škody za opakované porušování

zákona a příliš dlouhé správní řízení, kvůli kterému žila 8 let v České republice bez rodného čísla. Již v době uzavření této ústní dohody však Mgr. P., vedoucí odboru vnitřních věcí žalovaného, věděla, že dohodu nedodrží.

27. Při rozhodování ve věci samé soud vycházel zejména z této právní úpravy:
28. Podle § 10 odst. 1 zákona o matrikách příslušný k zápisu narození a úmrtí do matriční knihy je matriční úřad, v jehož správním obvodu se fyzická osoba narodila nebo zemřela.
29. Podle § 14 odst. 1 zákona o matrikách se do knihy narození zapisuje
 - a) jméno, popřípadě jména a příjmení dítěte,
 - b) den, měsíc a rok narození dítěte,
 - c) rodné číslo, místo narození a pohlaví dítěte,
 - d) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodná příjmení, data a místa narození, rodná čísla, státní občanství a místo trvalého pobytu rodičů,
 - e) datum zápisu a podpis matrikáře.
30. Podle § 50 zákona o matrikách opravou zápisu v matriční knize se rozumí opravení chybných či nesprávných údajů v zápisu, dodatečném zápisu, nebo dodatečném záznamu v této knize.
31. Podle § 58 odst. 1 zákona o matrikách jsou-li v matriční knize zapsány chybně údaje o jménu, popřípadě jménech, příjmení, popřípadě rodném příjmení, datu narození, uzavření manželství, vzniku partnerství, úmrtí, nebo o rodném čísle, provede se oprava zápisu podle druhopisu matriční knihy, nebo sbírky listin, popřípadě podle zápisu, který je uveden v knize narození.
32. Podle § 7 vyhlášky č. 207/2001 Sb., chybný neuzavřený zápis nebo chybně zapsaný uzavřený zápis se zruší tím způsobem, že se přeškrtně čarou napříč a v oddíle „Dodatečné záznamy a opravy“ se poznamená, že zápis se považuje za zrušený s uvedením důvodu. Pořadové číslo zrušeného zápisu je nutno rovněž považovat za neučiněné, pokud za zrušeným zápisem není ještě proveden další zápis.
33. Podle § 9 správního řádu správní řízení je postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.
34. Podle § 100 odst. 1 správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže
 - a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
 - b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,
 - c) a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
35. Podle § 100 odst. 3 správního řádu ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na

novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.

36. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.
37. Podle § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
38. Podle § 84 odst. 1 s.ř.s. žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.
39. Podle § 84 odst. 2 s.ř.s. zmeškání lhůty nelze prominout.
40. Podle § 87 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
41. Podle § 87 odst. 2 s.ř.s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Šlo-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, uloží soud tento zákaz nebo příkaz správnímu orgánu nebo obci, která takový sbor řídí nebo které je takový sbor podřízen.
42. Podle § 87 odst. 3 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
43. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba je zčásti neprojednatelná a zčásti nedůvodná.
44. Z ustanovení § 82 s.ř.s. plyne, že pro úspěšnost žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu je třeba splnit následující předpoklady (obdobně klasifikuje uvedené předpoklady Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17.3.2005, č. j. 2 Aps 1/2005 – 65): žalobce musí být přímo (1) zkrácen na svých právech (2) nezákonným (3) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s.ř.s. poskytnout.
45. Soud se nejprve zabýval prvními dvěma tvrzenými nezákonnými zásahy, jejichž podstata spočívá v „utajení“ správního řízení, jež vyústilo ve vydání usnesení ze dne 30.7.2020 č.j. MPC6 248632/ 2020 žalovaným, v důsledku čehož mělo být žalobkyni coby účastnici řízení znemožněno vyjadřovat se k důkazům prováděným v tomto správním řízení a předkládat vlastní důkazy. Pro závěr, že žalovaný tajil či jinak nezákonně vedl správní řízení, je nejprve třeba zkoumat, zda činnost žalovaného skutečně naplňovala znaky správního řízení ve smyslu výše uvedené definice zakotvené v § 9 správního řádu. Po posouzení této otázky soud dospěl k závěru, že tomu tak není. Zákon o matrikách v § 50 výslovně připouští možnost provádění oprav chybných či nesprávných údajů v matriční knize. Matriční úřad tak může učinit na žádost, což vyplývá z § 87 matričního zákona,

kteřý stanoví, že „pokud se žadateli podle § 5 (...) nevyhoví v plném rozsahu, vydá se o tom rozhodnutí.“ Ustanovení § 5, na které § 87 matričního zákona (mj.) odkazuje, se týká zápisů matričních událostí, matričních skutečností a změn a oprav zápisů v matričních knihách. O opravu matričního zápisu proto nepochybně může být požádáno, přičemž podání takové žádosti zakládá příslušnému matričnímu úřadu povinnost o ní rozhodnout. V případě (byť jen částečného) nevyhovění žádosti má toto rozhodnutí písemnou formu, zatímco v případě plného vyhovění žádosti pozitivní rozhodnutí spočívá v zapsání požadované změny či provedení opravy v matriční knize. Matriční úřady však mohou provádět opravy zápisů v matriční knize samy v rámci své úřední činnosti (§ 5, § 50, § 58 zákona o matrikách). V takovém případě oprava chybných či nesprávných matričních údajů nepodléhá režimu správního řízení, přičemž zákon o matrikách počítá jen s faktickým úkonem. Ustanovení § 7 vyhlášky č. 207/2001 Sb., stanovuje formalizovaný způsob zrušení chybného zápisu (zápis se v matriční knize přeškrtně čarou napříč a v oddíle „Dodatečné záznamy a opravy“ se poznamená, že zápis se považuje za zrušený s uvedením důvodu). Samotné zrušení zápisu tedy představuje tzv. jiný úkon ve smyslu § 154 resp. § 158 odst. 1 správního řádu, neboť jde o výkon orgánu moci výkonné v oblasti veřejné správy spojený s právně relevantními účinky. Ačkoli je právní úprava v tomto směru poněkud matoucí, lze shrnout, že oprava zápisu v matriční knize, resp. zrušení chybného zápisu, může být provedena jak rozhodnutím, kterému přecházelo správní řízení o žádosti o provedení opravy, změny či zrušení zápisu, tak i z moci úřední tzv. jiným úkonem podle § 158 odst. 1 správního řádu, kterému správní řízení vedené podle části druhé správního řádu nepředchází. K témuž závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25.9.2013 č.j. 2 Aps 5/2012 – 52, ve kterém mj. konstatoval, že procesním prostředkem, jímž se osoba, které se zápis do matriční knihy týká, může domáhat zvrácení důsledků *zrušení či opravy zápisu v matriční knize z moci úřední*, je žádost o opravu chybného matričního údaje podle ustanovení § 5 odst. 2 a § 58 zákona o matrikách. V případě podání takové žádosti je již zahájeno správní řízení (§ 9 správního řádu) a matriční orgán má dvě možnosti, jak postupovat. Buď žádosti v plném rozsahu vyhoví, anebo vydá rozhodnutí o zamítnutí žádosti. Proti takovému rozhodnutí se pak účastník řízení může bránit řádným opravným prostředkem (odvoláním) a případně (proti konečnému správnímu rozhodnutí) též žalobou ve správním soudnictví. Této skutečnosti si je ostatně žalobkyně nepochybně vědoma, neboť takto v minulosti postupovala poté, co byla žalovaným zamítnuta její původní žádost o dodatečný zápis narození do matriční knihy.

46. Žalobkyně má pravdu v tom, že žalovaný byl v dané věci činný i po pravomocně ukončeném řízení o její žádosti o dodatečný zápis do knihy narození, nicméně na tuto činnost nelze nahlížet jako na správní řízení. Žalovaný v souladu s matričním zákonem provedl zrušení příslušného zápisu do knihy narození z moci úřední. Ani úkon spočívající ve vyžádání úplného opisu moskevské matriční knihy, ze kterého vyplývá, že potvrzení o narození žalobkyně vydala vojenská jednotka č. X, tedy žalovaný nečinil v rámci správního řízení. Protože žalovaný žádné správní řízení ve věci zrušení příslušného zápisu do knihy narození nevedl, nelze mu důvodně vytýkat jeho utajování před žalobkyní, ani to, že žalobkyni utajením takového řízení znemožnil realizaci procesních práv, která účastníku správního řízení správní řád přiznává, jako je právo navrhnout důkazy a právo vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí. Lze shrnout, že v případě tvrzených nezákonných zásahů vymezených prvním a druhým žalobním petitem není splněna čtvrtá z výše uvedených podmínek pro vyhovění zásahové žalobě, kterou je existence namítaného

zásahu, a žaloba v této části proto musela být soudem podle § 87 odst. 3 s.ř.s. jako nedůvodná zamítnuta.

47. Soud se dále zabýval tvrzením žalobkyně, že se žalovaný dopustil nezákonného zásahu do jejích práv tím, že zfalšoval správní spis, protože nepravdivě zapsal do správního spisu na č. l. 139 záznam telefonického hovoru s Mgr. M. (třetí žalobní petit). Dle tohoto úředního záznamu „Mgr. M. telefonovala 18.6.2020 a sdělila, že doporučuje ještě napsat na velvyslanectví RF. Pak uvedla, že lze provést zrušení zápisu v matrice a věc postoupit do K. n. Č. l. (usnesením) + vyrozumět účastníka.“ Své tvrzení o nepravdivosti zmíněného záznamu opírá žalobkyně o e-mailové sdělení Mgr. M. ze dne 3.9.2020, ve kterém tato na dotaz obecného zmocněnce žalobkyně mj. uvedla: „Pokud si pomatuji na obsah telefonátu s vedoucí odboru vnitřních věcí Úřadu městské části Praha 6, upozornila jsem ji na obsah potvrzení zastupitelského úřadu Ruské federace, o němž vím z předchozího řízení, v němž byl Magistrát hl. m. Prahy v postavení druhoinstančního správního orgánu. Pokud jde o postoupení podání, jednalo se o zcela obecnou informaci v tom smyslu, že pokud k takovému kroku orgán přistoupí, bude se řídit § 12 správního řádu, tj. vydá o tom usnesení a vyrozumí účastníka řízení. Je logické, že každý správní orgán musí předem zvážit, zda je v dané konkrétní věci pro takový postup zákonný důvod a zda tomu nebrání jiné ustanovení správního řádu či jiného právního předpisu.“ Soud na rozdíl od žalobkyně neshledává žádný rozpor mezi tím, co Mgr. M. uvedla v e-mailu ze dne 3.9.2020 a tím, co dle úředního záznamu sdělila telefonicky Mgr. P. Z těchto podkladů není patrná žádná manipulace s fakty nebo údaji ve spise. Žalobkyně ostatně své obviňující tvrzení o „falšování“ správního spisu žádným konkrétnějším tvrzením nerozvedla a ani je ničím nedoložila. Soudu nezbyvá než konstatovat, že ani v případě nezákonného zásahu vymezeného třetím žalobním petitem není splněna čtvrtá podmínka pro vyhovění zásahové žalobě, kterou je existence namítaného zásahu. Soud k tomu dodává, že žalobkyně v žalobě neuvedla ani to, jak mohla být úředním záznamem na č. l. 139 spisu zkrácena na svých právech a v čem toto dotčení jejích blíže nespecifikovaných „individuálních“ práv spočívá. Žaloba i v této části je nedůvodná, a byla tak soudem podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítnuta.
48. Žalobkyně dále spatřovala nezákonný zásah do svého práva na spravedlivý proces v tom, že žalovaný po obdržení nového důkazu o místě jejího narození neobnovil řízení podle § 100 správního řádu. Ani tuto žalobní argumentaci neshledal soud důvodnou. Obnova řízení může být zahájena buďto na žádost účastníka (§ 100 odst. 1 správního řádu), anebo z moci úřední (§ 100 odst. 3 a 4 správního řádu). Pokud dojde k obnovení řízení na žádost účastníka původního řízení, jedná se o tzv. mimořádný opravný prostředek, který je v dispozici účastníka řízení. V případě obnovy řízení z moci úřední se však jedná se o dozorčí prostředek, který je naopak zcela v dispozici správního orgánu. Dle dikce § 100 odst. 3 správního řádu o obnově řízení správní orgán ve stanovené lhůtě rozhodnout *může*, jsou-li dány důvody podle odst. 1 téhož ustanovení a je-li na novém řízení veřejný zájem. Znění právě citovaného ustanovení zákona jednoznačně svědčí o tom, že není povinností správního orgánu rozhodnout o obnově řízení, byť by pro to byly splněny veškeré zákonem předpokládané podmínky. Žalovaný tedy nejednal v rozporu se zákonem, jestliže neobnovil správní řízení o žádosti žalobkyně, a jeho postupem v dané věci nemohla být žalobkyně nijak (tím méně přímo) zkrácena na právech, neboť součástí jejího práva na spravedlivý proces není právo na to, aby správní orgán rozhodl z moci úřední o obnově původního řízení. Žaloba je tedy nedůvodná i v případě zásahu vymezeného čtvrtým žalobním petitem, neboť není splněna podmínka nezákonnosti namítaného postupu správního orgánu.

49. Žalobkyně dále označila za nezákonný zásah „ignorování provedeného a nezrušeného zápisu v knize narození v průběhu celého utajeného řízení“. Soud má za to, že tento žalobní petit je do jisté míry formulován duplicitně, neboť opět vychází z mylného přesvědčení žalobkyně o tajném vedení správního řízení, a obsahově se tak shoduje s prvním žalobním petitem. Soud již výše vyložil, že žalovaný v dané věci nevedl správní řízení, a jeho úkony proto nepodléhaly části druhé správního řádu. K tomu je třeba dodat, že žalovaný rozhodně neignoroval dříve provedený zápis žalobkyně v knize narození, což je zřejmé z dalších tvrzení žalobkyně ohledně procesního postupu žalovaného. Žalovaný si byl nepochybně vědom předmětného zápisu žalobkyně v knize narození a úkony, které činil, se týkaly ověření jeho správnosti, resp. následného zrušení z moci úřední poté, co zjištění plynoucí z nově získaného důkazu prokázala jeho nesprávnost. Takové jednání žalovaného v žádném případě nelze označit za ignorování předmětného zápisu. Ani v případě tvrzeného zásahu vymezeného šestým žalobním petitem není splněna čtvrtá podmínka pro vyhovění zásahové žalobě, kterou je existence namítaného zásahu, a žaloba v této části je tedy nedůvodná.
50. Sedmým žalobním petitem žalobkyně napadá postup žalovaného, který usnesením ze dne 30.7.2020 postoupil věc Městskému úřadu K. n. Č. l., ačkoli již bylo o žádosti žalobkyně pravomocně rozhodnuto. Toto tvrzení není zcela přesné, neboť poznamenání usnesení o postoupení jinému matričnímu úřadu do spisu a zrušení předmětného zápisu v matriční knize provedl žalovaný téhož dne, a sice 3.8.2020. Dle názoru soudu nelze označit tuto posloupnost procesních kroků žalovaného za postup, který by jakkoli zasahoval do práv žalobkyně. K tomu je nutno podotknout, že žalobkyně svá veřejná subjektivní práva, na kterých se cítí být zkrácena, v žalobě a v následném upřesnění jednotlivých dílčích zásahů označila jen velmi povšechně jako „osobní“ či „individuální“ práva. To, že žalobkyně není spokojena s výsledkem úřední činnosti žalovaného, však automaticky nesvědčí o krácení jejích práv.
51. Ačkoli je přezkum rozhodnutí, kterými se upravuje vedení řízení před správním orgánem (takovým usnesením je i předmětné usnesení o postoupení podání pro nepřislušnost), výslovně vyloučen ustanovením § 70 písm. c) s.ř.s. ze soudního přezkumu v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, judikatura za určitých okolností dovodila jejich přezkum v řízení o zásahové žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.5.2008 č.j. 2 Aps 3/2007-91). Soud se proto zabýval tím, zda postoupení pro místní nepřislušnost za situace, kdy žalobkyně již měla vydaný rodný list a údaj o jejím narození byl zapsán v knize narození žalovaného, mohlo představovat nezákonný zásah do jejích práv.
52. V posuzované věci nelze pominout, že žalobkyně se již od roku 2011 urputně snaží přesvědčit správní orgány (zejm. žalovaného), že se narodila v budově velvyslanectví SSSR v X. Je třeba souhlasit se závěry Městského soudu v Praze uvedenými v rozsudku ze dne 7.6.2018 č.j. 8 A 241/2015-112, že na základě tehdy dostupných důkazů nebylo jednoznačně prokázáno, že se žalobkyně narodila v porodnici sovětských vojsk v K. n. Č. l. a naopak nepřímé důkazy spíše svědčily o tom, že se narodila v X. Současně však Městský soud v Praze v témže rozsudku připustil, že důkaz opakem je možný, nicméně ve správním řízení (vedeném o žádosti žalobkyně) takový důkaz opatřen nebyl. Vzhledem k nynější důkazní situaci, která tu byla již v době tvrzených zásahů, má však soud za prokázané, že žalobkyně žalovanému v dříve vedeném správním řízení o její žádosti předložila neúplný opis ruské matriční knihy, který končil šestým řádkem, na němž je

uvedeno místo narození „ČSSR Praha“. Až opatřením úplného opisu ruské matriční knihy vyšlo najevo, že na desátém řádku se nachází i údaj o tom, že potvrzení o narození vydala vojenská jednotka č. X. Soud má ve shodě se žalovaným za to, že úplný opis ruské matriční knihy svědčí nejen o skutečném místě narození žalobkyně v K. n. Č. 1., ale i to, že žalobkyně doložila žalovanému doklad, jehož neúplnost vedla k zavádějícím a ve výsledku nesprávným skutkovým zjištěním o místě jejího narození. Žalovaný proto postupoval v souladu s právními předpisy, jestliže na základě nových zjištění rozhodl o své místní nepříslušnosti a postoupení věci jinému správnímu orgánu, přestože narození žalobkyně bylo dříve zapsáno v jím vedené knize narození. Jinak řečeno, byl-li na základě výsledku provedeného šetření prokázán chybný zápis žalobkyně v matriční knize narození vedené žalovaným, bylo povinností žalovaného provést zrušení tohoto zápisu z moci úřední a postoupit žádost žalobkyně místně příslušnému matričnímu úřadu. Tvrzený zásah vymezený sedmým žalobním petitem s ohledem na výše uvedené nesplňuje podmínku nezákonnosti, a žaloba je tudíž i v této části nedůvodná. S tím úzce souvisí i osmý žalobní petit, v němž žalobkyně za další nezákonný zásah označila to, že žalovaný vydal usnesení o postoupení místně příslušnému matričnímu úřadu, aniž by disponoval podáním ve smyslu § 37 správního řádu. Vymezení tohoto zásahu je zbudováno na mylné domněnce žalobkyně, že matriční úřad vždy jedná toliko na základě žádostí a podnětů žadatelů a ve všech případech vede správní řízení podle části druhé správního řádu. Z vypořádání předchozích žalobních petitů je nicméně patrné, že žalovaný pro své navazující šetření, které neprobíhalo v rámci správního řízení, nepotřeboval jakékoliv podání ze strany žalobkyně. Nepotřeboval je ani pro vydání usnesení o postoupení věci Městskému úřadu v K. n. Č. 1. ze dne 30.7.2020 – dostatečným podáním byla v tomto směru samotná žádost o provedení dodatečného zápisu žalobkyně do knihy narození, o které je po zrušení předchozího zápisu v knize narození vedené žalovaným nutno znovu rozhodnout. Ani zásah vymezený osmým žalobním petitem tedy nesplňuje podmínku nezákonnosti.

53. Soud na tomto místě pro úplnost uvádí, že nesouhlasí s výkladem § 58 zákona o matrikách, který zaujala veřejná ochránkyně práv ve zprávě o šetření ve věci dodatečného zápisu narození ze dne 21.3.2014 č.j. 6296/2013/VOP vydané na základě podnětu žalobkyně. V této zprávě veřejná ochránkyně práv dospěla mimo jiné k následujícímu závěru: „Zjistí-li se, že místo narození je zapsáno chybně, není to podle zákona o matrikách důvod pro provedení opravy z úřední povinnosti. Vyplývá to z § 58 odst. 1 zákona o matrikách, dle něhož se provede oprava chybných údajů o jménu, popřípadě jménech, příjmení, popřípadě rodném příjmení, datu narození, uzavření manželství, vzniku partnerství, úmrtí, nebo o rodném čísle. Ve výčtu údajů zde není uvedeno místo matriční události. Ač místem matriční události je dána příslušnost matričního úřadu k provedení zápisu matriční události, zákon o matrikách nepokládá tento údaj ve srovnání s jinými údaji za natolik důležitý, aby se v případě zjištění chyby provedla z úřední povinnosti jeho oprava.“ Účelem ustanovení § 58 zákona o matrikách však není stanovit taxativní výčet údajů, které jediné je v případě jejich chybného zapsání do matriční knihy možné opravit. Ustanovení § 58 odst. 1 zákona o matrikách toliko stanoví, podle čeho se provádí oprava v něm vyjmenovaných údajů (podle druhopisu matriční knihy, nebo sbírky listin, popřípadě podle zápisu, který je uveden v knize narození). Závěr, že pokud údaj o místě narození není v tomto výčtu zahrnut, nepokládá jej zákonodárce za tolik důležitý, aby se v případě chyby provedla z úřední povinnosti jeho oprava, je dle názoru soudu nesprávný. Ve výčtu údajů v § 58 odst. 1 zákona o matrikách totiž není např. ani údaj o pohlaví dítěte, který se do knihy narození podle § 14 písm. b) zákona o matrikách rovněž zapisuje, anebo údaj o státním občanství rodičů dítěte podle § 14 písm. d)

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

zákona o matrikách. Výklad předložený veřejnou ochránkyní práv by znamenal, že matriční úřad není oprávněn z úřední povinnosti opravit ani chybný údaj o pohlaví dítěte či státním občanství rodiče dítěte, neboť tyto údaje pro svou „nedůležitost“ chybí ve výčtu uvedeném v § 58 odst. 1 zákona o matrikách. Takový výklad není možné akceptovat. Zákon o matrikách je třeba vykládat tak, že dozví-li se na základě výsledku vlastního šetření matriční úřad o jakémkoli chybně zapsaném údaji v jím vedené matriční knize, je oprávněn a zároveň povinen tento údaj opravit, ať již v řízení vedeném na základě žádosti, či z moci úřední jiným právním úkonem ve smyslu § 158 správního řádu.

54. Z výše popsaných důvodů dospěl soud k závěru, že postup žalovaného, který spočíval v jeho vlastním šetření ohledně skutečného místa narození žalobkyně, zrušení předchozího chybného zápisu žalobkyně v matriční knize narození vedené žalovaným z moci úřední na základě zjištění plynoucího z úplné kopie matričního zápisu o narození žalobkyně č. X ze dne XXX z knihy narození a následném postoupení žádosti žalobkyně místně příslušnému matričnímu úřadu, nebyl v rozporu se zákonem.
55. V rozsudku ze dne 10.9.2015 č.j. 9 As 137/2015-30 Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„(p)okud se žalobce v průběhu řízení o ochraně před nezákonným zásahem dle § 82 a násl. s. ř. s. začne domáhat ochrany před dalším zásahem, kromě toho, který původně označil v žalobě, je nutné takové podání vyhodnotit jako novou žalobu. V takovém případě musí krajský soud ohledně nové žaloby posoudit splnění podmínek řízení (například včetně její včasnosti či uhrazení soudního poplatku).“*
56. Soud ve světle právě citovaného závěru Nejvyššího správního soudu vyhodnotil žalobkyní namítaný nezákonný zásah žalovaného spočívající v ignorování mezinárodní smlouvy mezi Českou republikou a Ruskou federací, jakož i veřejných listin vydaných Ruskou federací, které dokládají místo narození žalobkyně (pátý žalobní petit) jako nové žalobní tvrzení, tj. novou žalobu, neboť takto formulované tvrzení o nezákonném zásahu žalobkyně vznesla až v podání ze dne 1.1.2021, kterým reagovala na výzvu soudu k odstranění vad žaloby. Proto posoudil i splnění podmínek řízení ve vztahu k tomuto novému žalobnímu návrhu a shledal, že návrh byl podán opožděně. Dvoutměsíční subjektivní lhůta pro podání žaloby začala žalobkyni běžet 18.8.2020, tj. následujícího dne poté, co se dozvěděla o usnesení žalovaného o postoupení její žádosti pro místní nepřislusnost žalovaného. Nová žalobní tvrzení o ignorování zmíněné mezinárodní smlouvy a veřejných listin vydaných Ruskou federací, která nelze podřadit pod argumentaci uplatněnou v původní žalobě ze dne 29.9.2020, nicméně žalobkyně poprvé uplatnila až v podání ze dne 1.1.2021, tj. zjevně po uplynutí dvoutměsíční lhůty pro podání žaloby. Co se týče pátého žalobního petitu, soudu nezbylo než žalobu v této části odmítnout pro její opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Soud *obiter dictum* dodává, že tvrzení o ignorování mezinárodní smlouvy bylo uplatněno v krajně obecné rovině, neboť žalobkyně vůbec neuvedla, v čem konkrétně porušení dané mezinárodní smlouvy spatřuje. Postup žalovaného v dané věci svědčí o tom, že rozhodně neignoroval veřejné listiny vydané Ruskou federací, které se týkají místa narození žalobkyně. Takovou listinou je kopie matričního zápisu o narození žalobkyně č. X ze dne XXX z knihy narození, kterou vedl tehdejší konzulát Velvyslanectví SSSR v X. Tu vzal žalovaný při rozhodování v dané věci nepochybně v potaz a právě z ní čerpal zásadní zjištění ohledně místa narození žalobkyně.
57. Z téhož důvodu, tedy pro opožděnost, soud odmítl žalobu i v části vymezené devátým žalobním petitem, ve které se žalobkyně domáhala určení nezákonnosti zásahu spočívajícího ve vyhrožování žalovaného v usnesení ze dne 30.7.2020 č.j. MCP6

248632/2020, že provede zrušení zápisu narození žalobkyně v jím vedené knize narození. Nové tvrzení o vyhrožování ze strany žalovaného totiž žalobkyně poprvé uplatnila až v podání ze dne 1.1.2021, tj. rovněž po marném uplynutí lhůty pro podání žaloby. Soud k tomu závěrem uvádí, že závěrečné konstatování žalovaného obsažené v odůvodnění usnesení ze dne 30.7.2020 č.j. MCP6 248632/2020, podle něhož „*Úřad městské části X nebyl k provedení dodatečného zápisu do matriční knihy příslušný a z uvedeného důvodu provede jeho zrušení*“, objektivně není žádným vyhrožováním žalobkyni, ale stručným oznámením procesního důsledku, k němuž povede závěr správního orgánu o jeho nepřislusnosti k provedení dodatečného zápisu (žalobkyně) do matriční knihy (narození).

58. Vzhledem ke splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci rozhodl bez nařízení jednání (žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili).
59. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve čtvrtém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 25. listopadu 2021

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu